

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 38022

Kl. 20 i, 41/01

Prudnickie Zakłady Przemysłu Bawełnianego *)

Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione

Prudnik, Polska

Stacyjny układ samoczynnej kontroli ruchu pociągów

Patent trwa od dnia 17 lipca 1954 r.

Przedmiot wynalazku stanowi stacyjny układ samoczynnej kontroli ruchu pociągów. Zadaniem jego jest zabezpieczenie ruchu pociągów na szlaku przez przeciwdziałanie jakimkolwiek awariom oraz kontrolowanie właściwego nastawienia zwrotnic przez zwrotniczych. W porównaniu ze znanymi układami o podobnym przeznaczeniu odznacza się on znaczną prostotą struktury i dużą przejrzystością.

Na załączonym rysunku uwidocznił tytułem przykładu układ według wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia schemat stacyjnej sieci torowej, podlegającej kontroli, fig. 2 — tablicę numeratora klapkowego, zastosowanego w tym układzie, fig. 3 — schemat elektryczny układu, a fig. 4 — jedną z działek numeratora.

Na poszczególnych torach kolejowych *I, II, III* *XII* stacji *S* (fig. 1) są zamontowane po dwa styczniki *P1 — W1, P2 — W2, P3 — W3* *P12 — W12*, przy czym grupa styczników *P* służy do kontrolowania wyjeżdżających pociągów, a grupa styczników *W* — do kontrolowania wjeżdżających pociągów. Każda z wymie-

nionych grup jest połączona przewodami elektrycznymi z oddzielnym numeratorem klapkowym (fig. 2) o tylu działkach (fig. 4), ile torów obejmuje dana sieć stacyjna. Styczniki są umieszczone po obu stronach toru na specjalnych sprężynach i zasilane energią elektryczną o napięciu 24 — 40 V z dowolnego źródła prądu. Zastosowanie sprężyn jest konieczne w celu przeciwdziałania uszkodzaniu styczników przy współpracy z odpowiednim wyzwalaczem, umieszczonym na przejeżdżającej lokomotywie, z uwagi na charakter uderzeniowy tej współpracy. Wyzwalacze te, przykręcone lub przyspawane np. do oczyszczaczy szyn, zamontowanych na przednich osiach kół lokomotywy, są osadzone na wysokości stycznika w ten sposób, że znajdują się naprzemian na przednim prawym i tylnym lewym oczyszczaczu. Każdy wyzwalacz może być podniesiony w razie potrzeby do góry, nie dotykając stycznika przy przejeździe lokomotywy.

Sposób działania układu jest opisany poniżej. Pociąg, wjeżdżając na dany tor, zamyka za pomocą wyzwalacza obwód odpowiedniego stycznika *W* (fig. 3), który uruchamia na chwilę dzwonek *D* na stanowisku dyspozytorskim, a jednocześnie wyrzuca także na tablicy odpowiedniego numeratora klap-

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcami wynalazku są inż. Antoni Dalmus i Wojciech Staisz.

kowego numer toru, na który wjechał pociąg. W podobny sposób wyjeżdżający pociąg wyrzuci numer toru, z którego nastąpił wyjazd. Klapki numeratora są uruchamiane elektromagnetycznie (fig. 4).

Zlikwidowanie numerów na tablicy zarówno numeratora wjazdowego, jak i wyjazdowego przeprowadza się za pomocą specjalnej dźwigni.

Zaznacza się, że układ według wynalazku można skojarzyć z układem sygnalizacji świetlnej wielobarwnej, zainstalowanym na torach.

Zastrzeżenie patentowe

Stacjonny układ samoczynnej kontroli ruchu pociągów, znamienny tym, że zawiera dwa urucha-

miane elektromagnetycznie numeratory klapkowe o tylu działkach wskaźnikowych, ile torów obejmuje dana sieć stacyjna, z których jeden służy do kontrolowania wjeżdżających, drugi zaś – wyjeżdżających pociągów, przy czym numeratory te są połączone przewodami elektrycznymi z odpowiednimi parami styków, zainstalowanymi na każdym z torów i sterowanymi wyzwalaczami, umieszczonymi na przejeżdżającej lokomotywie pociągu.

Prudnickie Zakłady
Przemysłu Bawełnianego

Przedsiębiorstwo Państwowe
Wyodrębnione

